

Combaterea a putregaiului alb și a ciupercii Sclerotinia

13.04.2017

Putregaiul alb este o boală al cărei control este important de la începutul iernii până la înflorire, nemaifiind atât de important de controlat în faza înfloririi. Fiind o plantă cu mai multe cicluri de viață pe sezon, poate reapărea în culturile neprotejate. Este favorizată de vremea umedă și riscul dezvoltării ei depinde de nivelurile anterioare de îmbolnăvire a culturii și de spectrul de rezistență al acesteia, precum și vreme și folosirea fungicidelor.

Controlul este critic la începutul iernii și al primăverii, dar trebuie luat în considerare și pe perioada înfloririi (când s-au semnalat rate mari de dezvoltare și când trebuie făcută alegerea fungicidelor și a procedurilor de aplicare contra Sclerotinia, pentru a evita abuzul de fungicide individuale).

Cele mai multe varietăți de Dekalb au o bună rezistență la această boală, dar pot beneficia și ele de controlarea dăunătorului în caz de presiune (risc) mare.

Putregaiul alb este boala esențială în faza de înflorire a culturii, iar infectarea puternică poate duce la pierderi de randament serioase. Scleroții germinează în sol primăvara și corpii lor de „fructificare” (numiți apothecia) eliberează spori în aer. Aceștia cad pe petale, iar atunci când ajung mai jos pot să se lipească de frunze sau pețioluri, mai ales când planta este umedă. Sporii folosesc petalele pentru a se hrăni și infectează frunzele înainte de a pătrunde în tulpina plantei, moment în care se produce scăderea productivității.

Factorii de risc sunt:

- existența anterioară a ciupercii Sclerotinia în câmpul cultivat sau cele înconjurătoare;
- vreme umedă (sporii germinează și aderă pe petale) și/sau vântoasă (sporii se împrăștie mult mai ușor peste coronamentul floral);
- rotație prea rapidă a culturii și factori precum răririi ale acesteia (sporii se împrăștie mult mai ușor);
- perioade lungi de înflorire (mai multe evenimente climatice favorabile infectării);
- culturi cu perioada de înflorire variabilă (prelucirea perioade de risc și îngreunarea planificării fungicidelor);
- culcarea culturilor la pământ (permite răspândirea mai ușoară a bolii în coronamentul jilav).

Recomandări

Fungicidele ar trebui utilizate când este prezent riscul de apariție a ciupercilor, iar în perioadele de înflorire îndelungată e posibil să fie nevoie de mai mult decât o aplicare – ocazional până la 3 aplicări, dacă este identificat riscul foarte mare de perioadă lungă de înflorire (ceea ce se întâmplă rar). Fermierii trebuie să aibă grijă să evite re folosirea acelorași ingrediente active în compoziția fungicidelor sau aceleași moduri de acțiune pe toată durata de viață a culturii.